

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 400/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. O., P., zastúpenej advokátom JUDr. M. P., Advokátska kancelária, P., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 7/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 C 205/2002), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. O. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. februára 2013 doručená sťažnosť J. O., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. P., Advokátska kancelária, P., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný

súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 7/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 C 205/2002) o zaplatenie sumy 31 381,87 € s príslušenstvom.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uvádza:

„Dňa 18. 09. 2002 podala sťažovateľka v procesnom postavení navrhovateľky v 2. rade a jej manžel... ako navrhovateľ v 1. rade na Okresný súd Piešťany návrh na zaplatenie istiny predstavujúcej 31 381,87 € s príslušenstvom. Konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 11 C/205/2002, v súčasnosti pod spis. zn . 6 C 7/2008.

Manžel sťažovateľky J. O. zomrel dňa...

Začatie konania si vynútila skutočnosť – odporkyňa S. B., nar..., bytom P. neuhradila sťažovateľke a jej manželovi ako predávajúcim sumu predstavujúcu vo výške 31.381,87 eur (945.410,- Sk), ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy o predaji nehnuteľnosti zapísanej na Správe katastra P., LV č. 783, kat. úz. P.

S. B. je od roku 2011 štátnou občiankou SR. V čase nadobudnutia nehnuteľnosti v r. 1999 ako devízový cudzozemec nemohla nadobúdať nehnuteľnosti na území SR.

Od začatia konania ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti prešlo úctyhodných 10 (desať) rokov a 5 (päť) mesiacov a súd doposiaľ právoplatne nerozhodol.

Procesný postup súdu má nepriaznivý dopad na zdravotný stav sťažovateľky. Pocit právnej neistoty je pre sťažovateľku ubíjajúci – naďalej býva v rodinnom dome v P., ktorý spoločne s manželom predali, ale kupujúca S. B. im neuhradila sumu 31 381,87 € – bytová existencia stále nie je definitívne vyriešená. Toto konanie súdu malo dopad na zdravie manžela sťažovateľky – J. O., ktorý zomrel a spravodlivosti sa už nedožil.

Predmetom namietaného konania je suma 31 381,87 € z titulu predaja nehnuteľnosti. Ide o vec, ktorá patrí po právnej stránke k štandardnej agende všeobecných súdov a existuje k nej stabilizovaná judikatúra všeobecných súdov. ESLP zdôrazňuje aj stupeň starostlivosti, ktorý je potrebný venovať jednotlivému konaniu, ktorý závisí aj od významu, ktorý je pre sťažovateľa podstatný – vyriešenie bytovej existencie.

Podľa názoru ESLP majú vnútroštátne súdy tiež prihliadať na osobu účastníka konania a zvýšenú pozornosť venovať napr. tým konaniam, v ktorých vystupujú ľudia chorí alebo starí. Navrhujem, aby bolo prihliadnuté, že sťažovateľka mala v čase podania žaloby 73 rokov, kým v súčasnej dobe má 83 rokov. Manžel sťažovateľky J. O. v čase podania

návrhu mal 70 rokov, zomrel ako 80 ročný počas doby konania vo veci, ktorá trvá viac ako 10 rokov a jeho dĺžka je z ústavného hľadiska neakceptovateľná.

Na odstránenie tohto nepriaznivého stavu sťažovateľka spoločne s manželom dňa 06. 02. 2009 osobne navštívili predsedníčku súdu v Piešťanoch, ktorá opatrením sp. zn. Spr. 116/2009 zo dňa 09. 02. 2009 potvrdila, že vo veci 6 C/7/2008 dochádza k zbytočným prieťahom v konaní.“

Sťažovateľka ďalej uvádza chronológiu jednotlivých procesných úkonov v konaní okresného súdu od podania návrhu na zaplatenie sumy 945 410 Sk s príslušenstvom okresnému súdu 18. septembra 2002 (v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 C 205/2002) až po odpoveď Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) z 20. augusta 2012 na jej sťažnosť v rámci odvolacieho konania vedeného na tomto súde pod sp. zn. 23 Co/132/2012.

Sťažovateľka na základe uvedených skutočností navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo J. O. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/7/2008 predtým pod sp. zn. 11 C/205/2002 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/7/2008 predtým pod sp. zn. 11 C/205/2002 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. J. O. priznáva finančné zadosťučinenie v sume predstavujúcej 13.000,00 eur (slovom trinásť tisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť J. O. trovy právneho zastúpenia v sume predstavujúcej 589,90 € (slovom...) na účet právneho zástupcu JUDr. M. P. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj právny názor, že ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte mohlo trvať (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04). Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu bola doručená, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do

základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k priet'ahom v označenom konaní nemohlo dochádzať (a to napriek tomu, že vo veci nebolo ešte právoplatne rozhodnuté), je daný dôvod na odmietnutie takejto sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej.

Zo samotnej sťažnosti sťažovateľky, ako aj zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 6 C 7/2008-89 zo 16. februára 2012 rozhodol vo veci. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd konštatuje, že okresný súd rozhodnutím vo veci ešte pred doručením sťažnosti sťažovateľky ústavnému súdu, t. j. pred 6. februárom 2013, vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľky, a preto už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne priet'ahy v ňom, a teda nemohol už ani porušovať základné právo označené sťažovateľkou. Na základe podaného odvolania proti uzneseniu okresného súdu č. k. 6 C 7/2008-89 zo 16. februára 2012 sa vec od 19. apríla 2012 až dosiaľ nachádza na krajskom súde, ktorý o nej rozhoduje v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Co/132/2012.

Z uvedených dôvodov a vzhľadom na viazanosť petitom sťažnosti, keďže sťažovateľka, ktorá bola v konaní zastúpená advokátom, namietala porušenie svojho základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov v konaní okresného súdu sp. zn. 6 C/7/2008, ústavný súd odmietol jej sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. júna 2013